

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

3. Sociabilitas est necessaria religioso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

naturæ cum humana in Christi persona. Quan-
tum bonum est electis & hominibus & angelis,
ex societate beata, quam habent cum Deo. Et
notandum quod qui est in bona societate, habet
inde emolumentum, & in vita, & in morte &
post mortem. De emolumenit quæ habet in vi-
ta, satis patet ex prædictis. Emolumentum quod
habet in morte, est securitas. Securior est transi-
tus per locū periculorum cum societate, quàm
sine societate. Vnde cùm transitus mortis valde
fit periculosus, magna securitas est illi, quem
bona societas in morte orationib⁹ iuuat. Tran-
situs istum timebat Bernardus cùm dicebat in
meditat. suis. O anima mea, quis erit ille pauor,
cùm tibi occurentia cateruatim illa teterima
monstra videbis? Emolumentum post mortem
est fratrum subuentio. Qui in sancta societate
est, quando moritur, ipse in suis fratribus viuit,
qui ei post mortem suffragamur.

*Quàm necessaria sit sociabilitas illi qui est
in religione.*

CAPVT III.

Commendato statu viuentium sub obedi-
entia, & in societate, ostendendū est, quàm
necessaria sit sociabilitas illi qui in societate se-
cundum professionem suam semper debet vi-
uere. Sociabilitatem verò intelligo gratiam ha-
bendi se debito modo cum proximo. Quæ au-
tem ad hanc sociabilitatem pertineant, in parte Serm. 1. in
fest. Apost.
Pet. et Pau.
post med.
ostendit Bernardus his verbis: Arbitror quòd
tu qui in congregacione es, bene viuis, si ordi-

Q 3 nabi-

nabiliter, sociabiliter, & humiliter viuis: ordinabiliter tibi, sociabiliter proximo, humiliiter Deo. Et subdit: Sociabiliter, ut studeas amari & amare: blandum & affabilem te exhibere: supportare non solum patienter, sed etiam libenter infirmitates fratrum tuorum, tam morū, quam corporum. Circa sociabilitatem notandum, quod sicut membrum humani corporis coniunctionem sui ad cætera membra naturaliter amat; sicut tremor indicat quem habet, cum separatio sibi imminet, & dolor quem patitur, cum ab eis separatur, vel cum dislocatur: sic frater qui est in congregazione, iuncturam sui cōuenientem ad cæteros fratres debet amare, & separationem vel irordinatam coniunctionem timere: sicut accidentis esse, est in alio esse, sicut membris esse, est cum alio esse. Et sicut membrū naturaliter appetit esse, & fugit non esse: sic naturaliter appetit unitatem cum aliis membris, & timet separationem. Separatum est inutile: oculus erutus inutilis est, similiter & manus abscissa. Sic qui per apostasiam à congregazione separatur, inutilis efficitur: iuxta illud: Homo apostata vir inutilis. Si verò manens in cōgregatione ad fratres male se habet, in dolore vinit: & aliis doloris & turbationis causa existit.

Pro.6.

Commendatio vnitatis.

CAPVT IIII.

CVm vnitatis in congregazione valde sit necessaria, commendanda est, ut ametur: dividenda, ut plenius cognoscatur. Tangendum est etiā de his quæ eam efficiunt, ut ad eam acquisitionem